

отъ батювото слово немамъ потреба. Ами кажи ми ёще, за честитенiето думитъ като ги има челъкъ на сърце цъла година, защо са казватъ само на Сурваке, на първия день на годината?

Г. Раданъ. — Защото нашия животъ е като стълба и сѣка нова година е едно негово стълпало. Тогаз, разумѣваса, сичкы, които са обичатъ ходятъ си едни други, събиратъ са скупомъ да са вѣселятъ и изказватъ по мѣжду си, единъ другиму, своето желане отъ сърце да са покаче сѣки отъ тѣхъ здравъ и честитъ и на другитъ стълпала. Разбирашь ли ма?

Добре. — Много добръ.

Г. Раданъ. — Могъ ёще да ти истълкувамъ туй, като ти направя и друго уприличение.

Добре. — Я да видимъ, мольъ ти са.

Г. Раданъ. — Помнишь ли нашата мнѣнастирска разходка?

Добре. — Олле! Тате! Колко хубаво са глѣдаше тамъ отъ рѣта, дѣто са бѣхме камили! Виждаше са полето вредъ на около.

Г. Раданъ. — Отъ тамъ ты и мнѣнастиря сѣглѣда; и, защото не си наученъ ёще съ око добръ да измѣрвашъ една дължина или ширина, ты ма покани пѣшки да идемъ тамъ на обѣдъ.